

Δημητρακόπουλος Γιώργος

Αιρετός
Π.Υ.Σ.Π.Ε. Πειραιά

Βουκουρέστι: Μύθοι και πραγματικότητα

Άφθονο μελάνι ξοδεύτηκε τις ημέρες που ακολούθησαν της συνόδου του NATO στο Βουκουρέστι και της χρήσης του "βέτο" που άσκησε η χώρα μας. Τώρα που κατακάθισε η σκόνη μπορούμε να δούμε πιο νηφάλια όσα διαδραματίστηκαν εκεί. Και, βέβαια, να απαντήσουμε στο ερώτημα: **Ήταν εθνική επιτυχία ή όχι;**

Για να απαντήσουμε, όμως, σ' αυτό το ερώτημα πρέπει να δούμε ότι σε αυτή τη -σχεδόν εικοσαετή - διπλωματική διένεξη η χώρα μας πέτυχε σε κάποιους στόχους της, ενώ **θα μπορούσε να είχε διευθετηθεί το ζήτημα αν στην κρίσιμη εκείνη περίοδο (1991-1992) δεν βρισκόταν στο τιμόνι της χώρας το "δίδυμο" Μητσοτάκη - Σαμαρά.** Παρόλα αυτά:

- Επιτυχία είχαμε όταν το Συμβούλιο Κορυφής στη Λισαβόνα έκανε δεκτές τις ελληνικές αντιρρήσεις για την ονομασία των Σκοπίων (1992).
- Επιτυχία είχαμε όταν τα Σκόπια έμπαιναν στον ΟΗΕ (1993) χωρίς σημαία και με το προσωρινό όνομα ΠΓΔΜ (στα αγγλικά FYROM) το οποίο παραμένει μέχρι σήμερα.
- Επιτυχία είχαμε όταν το γειτονικό κράτος εγκατέλειψε το άστρο της Βεργίνας ως εθνικό του σύμβολο (1994).
- Επιτυχία είχαμε και όταν η κυβέρνηση του Α. Παπανδρέου επέβαλε "εμπάργκο" στα Σκόπια (1994) και το Ευρωδικαστήριο στο οποίο μας παρέπεμψε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δικαίωσε - εν πολλοίς - τη χώρα μας.
- Επιτυχία είχαμε και με την επίτευξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας (1995) με την οποία ομαλοποιήθηκαν οι σχέσεις των δύο χωρών. Αποτέλεσμα της συμφωνίας αυτής υπήρξαν και οι διαπραγματεύσεις που ακολούθησαν και έφτασαν σε κοινά αποδεκτή λύση, η οποία ματαιώθηκε την τελευταία στιγμή εξαιτίας της αποσταθεροποίησης του γειτονικού κράτους.
- Επιτυχία είχαμε όταν τα Σκόπια γινόταν δεκτά στο Συμβούλιο της Ευρώπης με το προσωρινό τους όνομα (1995).

Με την κυβερνητική αλλαγή στη χώρα μας - το 2004 - η κυβέρνηση Καραμανλή έβαλε το "Μακεδονικό" όπως και τα άλλα εθνικά μας θέματα στον "αυτόματο πιλότο". Έτσι, δεν άργησε να έρθει και η "κατραπακιά" με την αναγνώριση των Σκοπίων από τις ΗΠΑ με το συνταγματικό τους όνομα (Νοέμβριος 2004). **Το μεγάλο λάθος, όμως, της σημερινής κυβέρνησης ήταν η αποδοχή της αμερικανικής επιδιαιτησίας, έξω από τα πλαίσια του ΟΗΕ.** Βρεθήκαμε, λοιπόν, στο Βουκουρέστι με την πλάτη κολλημένη στον τοίχο, δεχόμενοι επίθεση από "φίλιες" δυνάμεις και με κάποια υποστήριξη από ορισμένους συμμάχους. **Ήταν η πρώτη φορά που τα Σκόπια ζητούσαν να μπουν σε έναν οργανισμό και η τύχη τους εξαρτιόταν αποκλειστικά από τη χώρα μας, αφού είχαμε το δικαίωμα του "βέτο".**

Τι έμενε στον Πρωθυπουργό να κάνει; Ασφαλώς, να ασκήσει το δικαίωμα αυτό. Και δεν ήταν ο μόνος σε αυτή τη σύνοδο. "Βέτο" άσκησαν η Γερμανία και η Γαλλία για τη μη είσοδο της Ουκρανίας και Γεωργίας. Δεν ήταν μόνο αυτονόητη, όπως είπαν ορισμένοι, η άσκηση του ελληνικού βέτο. **Ήταν επιβεβλημένη!** Σε διαφορετική περίπτωση η Ελλάδα θα είχε υποστεί μια ταπεινωτική ήττα και ο κ. Καραμανλής δεν θα μπορούσε να επιστρέψει στην Αθήνα όχι μόνο ως Πρωθυπουργός αλλά ούτε ως απλός πολίτης.

Δεν θα ήταν, εξάλλου, παρακινδυνευμένο να ειπωθεί πως από τις παραμονές της συνόδου ο Πρωθυπουργός φάνηκε να επιδιώκει το "βέτο" από το να διαπραγματευθεί επί της ουσίας εκμεταλλευόμενος την "απειλή" της χρήσης του δικαιώματος αυτού. Και αυτό για τρεις λόγους:

- ❖ Ο ένας έχει να κάνει με το **εσωτερικό του κόμματός του** και τις ισορροπίες που διαμορφώνονται σ' αυτό. Μην ξεχνάμε πως υπουργός Εξωτερικών είναι η κ. Μπακογιάννη (No 2 στο κόμμα) και είναι γνωστές οι σχέσεις της οικογένειας Μητσοτάκη και της οικογένειας Μπους...
- ❖ Ο δεύτερος έχει να κάνει **με την προσπάθεια να "ρεφάρει" τις απώλειες** που εμφανίζει το κυβερνών κόμμα τόσο από τα σκάνδαλα που δηλητηριάζουν την πολιτική ζωή όσο και από τις αντιλαϊκές επιλογές με αποκορύφωμα την ψήφιση του αντι-ασφαλιστικού νόμου που ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων.
- ❖ Ο τρίτος έχει να κάνει **με την υστεροφημία του ιδίου**. Ήδη, ορισμένοι "αναλυτές" ομιλούν για τον Πρωθυπουργό που τόλμησε να ...αντισταθεί στους Αμερικανούς συγκρίνοντάς τον με τον Α. Παπανδρέου! Δεν χρειάζεται να πούμε εδώ πως αποτελεί παραχάραξη της ιστορίας, όταν συγκρίνονται πολιτικές ασημαντότητες, όπως του σημερινού Πρωθυπουργού, με προσωπικότητες του βεληνεκούς του ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ. Και μιας και μιλάμε για το ΝΑΤΟ, θα αναφέρουμε απλά τη σύνοδο της 9^{ης} Δεκεμβρίου του 1981, όταν ο Α. Παπανδρέου έβαλε "βέτο" στην έκδοση κοινού ανακοινωθέντος επειδή δεν ικανοποιούνταν οι ελληνικές θέσεις σχετικά με τα ελληνοτουρκικά. **Ήταν η πρώτη και τελευταία φορά (μέχρι σήμερα) που δεν εκδόθηκε κοινό ανακοινωθέν σε σύνοδο του ΝΑΤΟ.** Κι όλα αυτά την περίοδο όπου υπήρχε και το αντίπαλο δέος: το Σύμφωνο της Βαρσοβίας.

Αν κάτι, όμως, άφησε ως παρακαταθήκη το Βουκουρέστι, **πέρα από την τόνωση της εθνικής μας αυτοπεποίθησης**, είναι η εθνικά υπεύθυνη στάση της αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής αντιπολίτευσης. Σε ένα ζήτημα όπου θα μπορούσε να το αξιοποιήσει για ψηφοθηρικούς λόγους, χάραξε εξ αρχής την "κόκκινη γραμμή", δείχνοντας με τον τρόπο αυτό πως πρέπει να λειτουργούν οι υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις από όποια θέση κι αν βρίσκονται. **Κι όλα αυτά, όταν ο κ. Καραμανλής ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης:**

- ♦ Κατηγορούσε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για **ενδοτισμό** σε ό,τι αφορά τα ελληνοτουρκικά, όταν με την απόφαση του Ελσίνκι συνδυαζόταν η ημερομηνία έναρξης των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Ε.Ε. με την Τουρκία με την δρομολόγηση της επίλυσης του ζητήματος της υφαλοκρηπίδας (μέχρι 31/12/04), η οποία αποτελεί και την κύρια διαφορά των δύο χωρών.
- ♦ Κατηγορούσε την τότε κυβέρνηση για **υποχωρητικότητα** στο "Μακεδονικό", όταν υπογραφόταν η Ενδιάμεση Συμφωνία (την οποία τώρα είχε ως σημαία) και σε όποιες προσπάθειες ακολούθησαν για επίτευξη κοινά αποδεκτής λύσης προέβαλε την απόφαση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών του 1992.
- ♦ Υπονόμευε, ευθέως, τις θυσίες του λαού μας την ώρα που η χώρα μας πάλευε και έμπαινε με το σπαθί της στην ΟΝΕ, ενώ εκείνος μιλούσε για **"Οικονομία - τραβεστί"...**

Συμπερασματικά, ο Πρωθυπουργός - για όσο διάστημα, ακόμη, ασκεί την εξουσία - οφείλει να κεφαλαιοποιήσει τη σύμπνοια των πολιτικών δυνάμεων και της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού προς την κατεύθυνση **της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό και για όλες τις χρήσεις**. Ας έχει ως οδηγό τη συστηματική εργασία και αποφασιστικότητα με την οποία εργάστηκε η προηγούμενη κυβέρνηση για να επιτύχει την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.. Αν επαναπαυτεί στο "βέτο", τότε - πολύ σύντομα - θα μετρούμε, πάλι, τις πληγές μας...

Δευτέρα 14/4/08